

Dr. Horváth György

Tükör-e a Pannon?

Merész vállalkozásnak tűnt tíz éve egy zalai irodalmi folyóirat megteremtése. E kísérletből regionális, majd országos terjesztésűvé vált a kezdeti próbálkozás. Ma szerves része a magyar irodalomnak, amely kitekint határon túlra, így is próbál egyetemesen magyar lenni, és az is.

Hamarosan kikristályosodott arculata, szellemisége. Formája kialakult, állandóságot mutat, méltó a tartalomhoz. A színes és fekete-fehér képek egységet alkotnak, a folyóiratnak ritmust adnak. A lapműveinek dicséretei és esztétikusak, figyelemfelkeltők.

A szerzők túlterjednek Pannónián, de ez csak értéket növel. A kínáló lehetőségekből kell választani a szerkesztőnek. Az olvasó válogathat az írásokban: kedvére, érdeklődésének megfelelően. Hogy mi a művészi, az igazi érték, azt úgysem a kor dönti el.

A Pannon Tükör a jövőnek is szól. Ötven-száz év múlva is beleolvashatnak, ítéletet is mondhatnak róla.

A szerkesztő(k) szándéka dicséretes. Ő(k) is tévedhet(nek) a minőség megítélésében, ő(k) is szubjektíven dönt(enek). A hiba akkor van – egypárszor tapasztaltuk –, ha politikai alapon jelentet meg egy-egy írást a szerkesztő. Ez főleg akkor veszélyes, ha még élnek az egyes események résztvevői, szemtanúi. Ilyenkor válik hitellessé egy folyóirat. Ez néha előfordult a Pannon Tükörben is. De nem ez a jellemző. A Pannon-értékek dominálnak a folyóiratban. Lehetne azonban még pannonosabb a folyóirat! Akkor lehet csak tükör, ha a régió művészetét mutatja be, azt próbálja minél tágabban felölelni.

A művészi értéket nem az olvasó határozza meg, de esetenként a szerkesztő sem. Dicséretes a megjelent mű-

vekre való utalás, értékelés. Ennek igazán mozgósító ereje van. Folytassa tovább ezt a folyóirat!

A művészi színvonal azt is jelenti, hogy e régióban mennyit tudunk produkálni. Ezért nem kell szégyenkezni, ezzel nem kell hivatkozni.

Mi az, amit elvár az olvasó? Az első fő gondolat a politikamentesség. Ezt nem kell magyarázni, akinek pedig kell, annak felesleges. Eredeti – elsősorban – zalai művek közlése még akkor is indokolt, ha azok nem kimagasló mércéjük.

Kell-e szeretni a Pannon Tükört? Igen, hiszen él, értéket közvetít színvonalasan. A nagyobb önkritika, a szerényebb megítélés viszont még gazdagabbá teheti a folyóiratot. Nem öntömjénezés kell, hanem alkotás. Erre büszke lehet a Pannon Tükör. Az irodalmi és művészeti élet szerzőivel szemben azonban igyekezzen – tudom, nagyon nehéz – objektív lenni. A más műve is lehet jó, az enyém is lehet gyengébb.

Ismeretes, hogy a művészek nem mindig képesek objektív értékítéletre. Itt jön egy irodalmi folyóirat felelőssége. Próbáljon rendet teremteni a művészi körökben! Az olvasó pedig érezhetően alkotást kapjon. A Pannon Tükör – gondolom – képes erre.

Sok tíz évet kívánok, sok zalai és pannon-érték megőrzését e folyóirat hasábjain. Neveljen, tanítson, művészi értéket nyújtson az olvasónak! Látom a sikeres jövőt, ha a kiadvány a művészetet, elsősorban a kortárs művészetet közvetíti.